

Nr 218

Av herr Broberg m. fl., angående möjligheterna att bereda åldringar ökad sysselsättning.

(Lika lydande med motion nr 186 i Första kammaren)

Det är ett väl känt förhållande, att antalet åldringar de närmaste åren kommer att starkt öka, medan däremot antalet personer inom de produktiva åldrarna blir tämligen konstant. Det är därför ett önskemål, att åldringar kan beredas ökad sysselsättning såväl i allmän tjänst som inom vårt näringsliv, dels för att de skulle kunna utgöra en viss reserv i fråga om arbetskraft och dels även skulle kunna avlasta de produktiva åldrarna från en del av deras försörjningsbörda. Den ökade medellivslängden och den tilltagande vitaliteten vid hög ålder gör att åldringarnas insats kan ses från andra utgångspunkter än vad vi hittills haft anledning till.

Det arbetskraftstillskott som åldringarna skulle kunna utgöra borde i perioder av brist på arbetskraft vara särskilt värdefullt. Man kan utgå ifrån att även i framtiden tider med brist på arbetskraft kommer att växla med tider med vikande sysselsättning. Den flexibilitet i fråga om tillgång till arbetskraft som åldringsgruppen skulle kunna bidra till borde alltså vara ytterst värdefull.

Ekonomiskt sett kan även åldringarnas insatser bli betydande. Även om endast ett tiotusental per årsklass och några årskullar skulle kunna vinnas för en arbetsinsats genom lämpliga åtgärder, skulle den ekonomiska betydelsen av detta kunna skattas till något hundratal miljoner kronor per år.

Förutom den rent ekonomiska aspekten tillkommer i denna fråga rent mänskliga hänsyn. Många personer gläder sig åt den fritid som pensionsåldern kan ge och de möjligheter de då skall få att fördriva sin fritid på sätt de önskar. Andra däremot skulle ej önska högre än att få fortsätta sitt arbete eller att få annat likvärdigt arbete. Som regel tas för närvarande ingen hänsyn till deras önskemål. När de uppnår pensionsåldern blir de oftast avkopplade. Detta innebär för många ett starkt deprimerande moment, som ofta även kommer att inverka på deras fysiska välbefinnande.

Det borde vara möjligt dels att i ökad omfattning låta åldringar kvarstå i tjänst, dels även att i viss utsträckning ordna halvtidstjänster. Lösningen av denna fråga förutsätter medverkan från arbetsmarknadens organisationer, men även från statens, landstingens och kommunernas sida skulle

mycket kunna göras inom de områden av arbetslivet, där det allmänna har en ledande funktion. Vidare kan genom en lämpligt utformad skattelagstiftning åldringarnas eget intresse för förvärvsarbete ökas.

Med återopande av vad ovan sagts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till regeringen framhåller lämpligheten av att den kommitté som sysslar med frågan om åldringsvården får i uppdrag att särskilt utreda möjligheterna av att bereda åldringar ökad sysselsättning.

Stockholm den 23 januari 1963

H. Broberg

Sven Antby

Henning Carlsson

Thorvald Källstad

Olle Westberg

C. G. Enskog

Olof Hammar

Erik Tobé

M. Berglund
